

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33

OSL-16/Wu/2020

O R Z E C Z E N I E

z dnia 2020r.

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku w składzie:

Przewodniczący:
Członkowie:
.....

Protokolant:

w obecności Zastępcy Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2020r.
sprawy

..... Nr PWZ:

obwinionej o to, że w dniu 2018r. w, jako lekarz który ostatni w okresie 30 dni przed dniem zgonu udzielała choremu świadczeń leczniczych, wystawiła kartę zgonu - bez dokonania osobistych oględzin zwłok.

czym naruszyła : art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 05 grudnia 1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry w zw. z § 6 Rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 3 sierpnia 1961 r. w sprawie stwierdzenia zgonu i jego przyczyny.

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708):

- I. Uznał lek. winną zarzucanego jej czynu, czyn ten kwalifikuje jako naruszenie art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 05 grudnia 1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry w zw. z § 6 Rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 3 sierpnia 1961 r. w sprawie stwierdzenia zgonu i jego przyczyny.
- II. Na podstawie art. 83 ust. 1 punkt 1 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich wymierzył Obwinionej lek. karę upomnienia.
- III. Kosztami postępowania postanowił obciążyć Obwinioną lek.
.....

.....

UZASADNIENIE

W dniu 2019 r. do Okręgowej Izby Lekarskiej w Gdańsku wpłynęła skarga pana, z której wynikało, że lekarz wystawiła kartę zgonu jego zmarłego ojca w dniu 2018 r. bez osobistego badania zwłok. W treści skargi wskazano, że lekarz miała poinformować, że nie przyjedzie na miejsce zgonu, a „stwierdzenie zgonu wyda na słowo u siebie w gabinecie pod warunkiem, że ktoś z rodziny osobiście się do niej pofatyguje”. Po kilku godzinach przedstawiciele rodziny pojechali do gabinetu Pani Doktor, „która bez żadnego skrępowania, a wręcz z odczuwalną sobie satysfakcją miała już wypisaną i przygotowaną kartę zgonu nie widząc w ogóle osoby zmarłej”.

dowód: skarga (k. 1-4 akt)

W dniu2019 r. Rzecznik wydał postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w sprawie stwierdzenia zgonu pacjenta bez dokonania oględzin.

dowód: postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego (k. 6 akt)

W dniu 2020 r. Rzecznik wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów lekarz /zwanej dalej Obwinioną/ o to, że w dniu 2018r. w, jako lekarz który ostatni w okresie 30 dni przed dniem zgonu udzielała choremu świadczeń leczniczych, wystawiła kartę zgonu - bez dokonania osobistych oględzin zwłok.

W ocenie Rzecznika powyższy czyn stanowił przewinienie zawodowe w rozumieniu art. 53 i art. 8 pkt. 1 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich na skutek naruszenia art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 05 grudnia 1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty w zw. z § 6 Rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 3 sierpnia 1961 r. w sprawie stwierdzenia zgonu i jego przyczyny.

dowód: postanowienie o przedstawieniu zarzutów z2020 r. (k. 14 akt)

Rzecznik sporządził w dniu 2020 r. a następnie przekazał do Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku wniosek o ukaranie Obwinionej lekarz wraz z uzasadnieniem.

dowód: wniosek o ukaranie (k. 28-30 akt)

W dniu 2020 r. Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku na rozprawie rozpoznał sprawę przeciwko Obwinionej lekarz

dowód: protokół rozprawy z2020 r.

Na podstawie zebranego w sprawie i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego

Okręgowy Sąd Lekarski ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2018r. zmarł w miejscowości w domu rodzinnym. Syn zmarłego – zwrócił się do Obwinionej lek. o przybycie do domu rodzinnego wi stwierdzenie zgonu Ojca. Obwiniona odmówiła przyjazdu. Po podjęciu innych prób uzyskania karty zgonu, rodzina zmarłego pojechała do przychodni, w której pracowała wówczas Obwiniona i wówczas Obwiniona wydała kartę zgonu.

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd poczynił w oparciu o znajdujące się w aktach sprawy materiały, w tym dokument urzędowy (odpis aktu zgonu) oraz skargę. Dokumenty te oraz okoliczności w nich zawarte nie budziły wątpliwości co do ich prawdziwości.

Okręgowy Sąd Lekarski zważył co następuje:

Po wnikliwym rozpatrzeniu sprawy Sąd uznał, że w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina Obwinionej lekarz nie budzi wątpliwości i należało uznać ją winną zarzucanego jej we wniosku o ukaranie przewinienia zawodowego.. Zebrany materiał jednoznacznie wskazuje na to, że lekarz uchybiła powyższemu obowiązkowi dokonania oględzin zwłok przed stwierdzeniem zgonu i wystawieniem karty zgonu. Zdaniem Sądu nie budziło wątpliwości, że postępowanie Obwinionej lekarz było niezgodne z aktualnie obowiązującymi przepisami prawa dotyczącymi stwierdzania i dokumentowania zgonu.

Sąd zważył także, że Obwiniona nie składała żadnych wniosków dowodowych, nie stawiała się na rozprawę, o której terminie została powiadomiona, jednak usprawiedliwiła swoją nieobecność i wnioskuje o prowadzenie i zakończenie sprawy na najbliższej rozprawie sądowej.

W świetle zebranego materiału dowodowego Sąd uznał lekarz winną zarzucanego jej przewinienia zawodowego polegającego na tym, że w dniu 2018 r. w, jako lekarz który ostatni w okresie 30 dni przed dniem zgonu udzielała choremu świadczeń leczniczych, wystawiła kartę zgonu - bez dokonania osobistych oględzin zwłok.

Zdaniem Sądu nie budzi wątpliwości, że Obwiniona popełniła tym samym przewinienie zawodowe (*w rozumieniu art. 53 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich*), naruszając obowiązek wykonywania zawodu lekarza zgodnie z wskazaniami aktualnej wiedzy medycznej, dostępnymi mu metodami i środkami zapobiegania, rozpoznawania i leczenia chorób, zgodnie z zasadami etyki zawodowej oraz należytą starannością. Przypomnieć należy, że Obwiniona tak jak każdy lekarz ma obowiązek przestrzegać zasad etyki lekarskiej oraz przepisów związanych z wykonywaniem zawodu lekarza (*art. 8 ustawy o izbach lekarskich*). Regulację prawną w zakresie stwierdzenia zgonu przewidziano w art. 43 ustawy z dnia 05 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty. Zgodnie z jego treścią lekarz może stwierdzić zgon na podstawie osobiście wykonanych badań i ustaleń. Nadto wskazać trzeba, że zgon i jego przyczyna powinny być ustalone przez lekarza, leczącego chorego w ostatniej chorobie (*art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych*), zaś wystawienie karty zgonu jest w pierwszej kolejności obowiązkiem lekarza, który jako ostatni w okresie 30 dni przed dniem zgonu udzielał choremu świadczeń leczniczych (*§ 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 3 sierpnia 1961 r. w sprawie stwierdzenia zgonu i jego przyczyny*).

Mimo, iż lekarz znany był terminalny stan pacjenta oraz jego przyczyny, bez osobistych oględzin, jedynie na podstawie informacji od rodziny, nie można było ustalić faktu zgonu chorego oraz stwierdzenie przyczyny śmierci, a także nie można było wykluczyć innej przyczyny śmierci niż przedmiotowa choroba, w tym przyczyny o charakterze kryminalnym. Nie pozwalało to w świetle aktualnie obowiązujących przepisów na wypisanie karty zgonu, a nieznanostwo przepisów nie zwalnia od ich stosowania.

Sąd wymierzając lekarz karę upomnienia wziął pod uwagę stanowisko Rzecznika przedstawione w mowie końcowej na rozprawie odnośnie

proponowanej kary i zgodził się z nią, a także jej wcześniejszą niekaralność. Jednak każde tego typu zachowanie lekarza – jak przypisane Obwinionej - musi spotkać się z odpowiednią reakcją. Sąd uznał, że wymierzenie kary upomnienia będzie dla Obwinionej adekwatne do stopnia winy i naruszenia przez nią przepisów obowiązującego prawa. W ocenie Sądu moc tej właśnie kary także w zakresie prewencyjnego oddziaływania na przyszłość Obwinionej oraz na środowisko lekarskie będzie odpowiednia. Inne surowsze kary, np. kara nagany, czy kara pieniężna, byłyby w tym stanie sprawy zbyt surowe.

Odnośnie kosztów postępowania, na podstawie art. 89 ust. 4 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich, Sąd postanowił, że koszty postępowania ponosi Obwiniona lekarz.